

1862-04-14

SENDER

Titus Schouw

RECIPIENT

Georgia Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Afrika

Mentioned people:
Titus Schouw
Georgia Skovgaard

Archive:
Mappe 5 nr. 48

TRANSCRIPTION

Mappe 5

Brev nr. 48

Beaufort, D. 14 de April 1862

Kjære G! Nu har jeg prøvet det uciviliserede Liv, i det Mindste tildeels, og det smager mig særdeles. Jeg har reist nu 14 Dage op i Landet, men endnu kun fundet lidt Vildt, enkelte Strudse og hist og her store Flokke af Springbukken, samt vilde Phasaner og Paafugle, men alt endnu [overstreget: endnu] saa vildt og forjaget at det ikke har kunnet betale sig at gjøre Holdt for at jage det. Landet her er snurrt nok, og vores Reise har hidentil bestaaet i at gaa op af Trapper. Først kommer der en stor Flade, saa en Bjergkjede som man møisommeligt kravler over, derpaa igjen en Flade omgiven af Bjerge og saaledes næsten i det uendelige i det mindste har jeg endnu ikke seet Enden.

●2●

Hist og her kjøre man over en Flod hvis Bund er tør og stenet og hvis Breder er bevoxet med et tæt Krat af tornede Acasier, hvis Blade ere intet i Mængde eller Størrelse imod Tornene. Bjergene ere, med Undtagelse af nogle smaa fortørrede Buske paa Størrelse som Lyng, ganske nøgne og helt oversaaede med Steen. Sletterne ere ligeledes bevoxede med smaa lyngagtige buske og oversaaede med Steen. De ligne Jyllands Heder meget med Undtagelse af at de altid ere omkrandsede af Bjerge, af en ubeskrivelig lys violet Farve. Naar man saa har kjørt en to a 3 Timer kommer man til et lille Krat, her ligger nogle Huse, klinede op af Leer, her er

●3●

deiligt Vand, heder det sig, det seer rigtignok ud som Vand [overstrget: det] man har vadsket op i, men det er alene Farven, trøster Kudsken dig med, det lugter ikke det er det vigtigste; og med lidt Brændevin i [overstreget: det] gaar det ganske godt ned. Ud af Huset kommer maaske en gammel fed Hollænder, som vadske alt undtagen sig selv; eller en fedthalet Hottentot quinde, som ingenlunde har nogen Crinoline Nødig for at faa denne af Damerne i Europa saa meget yndede Form af Bagdelen. Du maa ikke tro at jeg lider af Varme her, om Dagen kan Solen jo rigtignok brænde en Del, men jeg er en stor Ven af Solen, og det er efter min Smag deiligt at lade sig gjennembage af den; om Aftenen er det deiligt

●4●

mildt, men om Morgen er det hundekoldt og undertiden om Dagen med naar Sydøstvinden blæser; det er da ingenlunde for meget at tage en god

tyk Vinterfrakke paa og Tørklæde om Halsen; men vi ere ogsaa nu høit til Veiers adskillige tusinde Fod over Havet tænker jeg. Knuth sover om Natten inde i Vognen, men jeg sover udenfor, det blev mig for snævert inde i Vognen, jeg svøber mig i at Tæppe af Lammeskind og føler intet til Kulden i det Mindste ikke før Morgenens naar jeg vogner; men det er lige meget, saa kommer jeg tidligere op, faaer vækket Folkene, nu laver vi The og side alle omkring Ilden og varme os; om Aftenen naar vi gjøre Holdt seer Vognen, Ilden, Mulerne og Hestene de sorte Kudske og Tjenere o.s.v. alt meget romantisk ud i det deilige klare Maaneskin.

Meer faaer du ikke denne Gang thi Posten gaaer herfra tidligere end jeg havde vendtet. Min Hilsen herfra til alle Dine og hvem der ellers bryde sig om en Hilsen fra Din Broder

smilt, men om Morgen is het
hinderbeest, en inderdaad om Sagwa
med naar Nodostroinden bleek, dat
is de ingekende pr-maget at lage
en god type Winterpakke paar of Toekla
om Tacten; men si ere ofaa nu
hoit tel Peiers adthillige twinde
Pod over theet teider zig. Kniith
saver om Ketta inde i Vognen, men
zig saver ickapre, det blev usig for
incovert inde i Vognen, zig svoder
meig; at Tappe of Sammenskied
of fies indet til Milden, det Minde
ikke for Morgen naar zig ogner,
men detlige meget, saa kommer
zig tilligere op, faar indet Tolkene,
nu lever si. The og inde alle
omkring blide og varme is, om oftaa
naar si gjore Haldet der Vognen, Hiden,
Mistone og Kettene de erste Funder
og Tjeneren o.f.s. alt meget romantisk
ind i det de lige blide Meneception.
Men naar det alle daan, naar det Felle gaar
helt af, og end jo haad det ind. Min Viden
for alle daan, og naar det alle lige om en af
de

Herst og her kjere man over en
Flod hvis Bred er bred og stuet
og hvis Breder er brede og med et
læt Fint af Tundra, Liaser, hvis
Blade ere indtæt i Mængde eller Stierne
indad Torrens. Bjergene ere, med
Buetagelse af nogle smaa fortrængte
Bække paa Stierne som Lys, ganske
nøgne og deelt oversaaede med Steen.
Kistene ere ligeledes bekræftede med
smaa liggende Bække og oversaaede
med Steen. De lyste Fjellands
Steder meget med Buetagelse af
at de altid ere overbrændte af
Bjerge, af en ubestriktelig Lys vialt
Tavne. Naar man nu her kjort
en to a 3 Finner kommer man
til et lille Fint, her ligger nogle
Ture, Minde og af Lær, her er

derligt Vand, heres det sig, det er
rigtig nok ad den Vand, men det
her oadistat og i, men det er alene
Tavne, tristes Fintsten sig med,
det lugter ikke det er det rigtige;
og med lidt B. andevind i det gaar
det ganske godt med. Ved af Ture
kommer man en ganske vel færd
Hollander, men ved det alt indtænke
sig selv; alle en færdhalet Hollander
gjorde, som ingensinde har været
Christine sødlig for at paa denne
af Ture i Europa saa meget
gædede Ture af Bjergene. De ma
ikke tro at jeg liden af Ture her, om
Lagen den Solen ja rigtig nok brude
en Sol, men jeg er en stor Ven af
Solen, og det er efter min Lys
derligt at lade sig gjennebæge af
den, om Aftenen er det derligt

Cap Colonien, som indvandrede
 deels da Engländerne tog den
 Besiddelse, deels da de ophævede Lave-
 ret. En Rejsen paa 14 Dage vilde
 bringe os op i Gne hvor vi næsten
 kunde træffe alle Slægter af Griben
 Vilb, men desto værre det lader sig
 ikke gøre. En deel Vilb har vi dog
 allerede set, ikke mange. Der er
 mange Lundevidder. Paa disse flade
 indstrakte Heder, hvor ^{fast} der er
 et sparsomt beveget med små
 halv isne Lippbær, hvor Hestkast
 altid er begrændet af fladtoppede,
 nøgne og stenede Bjerge, og som altid
 minder mig om Jyllands Heder,
 strøjer Vildtet om i Hundreds.
 En Morgen blev vi lagdret op ved
 en Bakke, vi saa Toppen og nu
 ligger det samme udsynspunkt og dog

SKOVGAARD-MUSEET
 Mappe 5 Nr. 49

Bloemfontein 21de Mai
 1862.

Det er temmelig sent, kjære J. nu
 sidst i desember og her i den
 Landtilværing at jeg gaar her i en
 Drag lige saa let som de Indfødte,
 der i Fortigæende sag, har et Lamm
 skind om Skuldrene saa de ere meget
 varme, og sover den gamle Dag
 i Jammene. So vist! naar jeg kommer
 om Morgenen ligger Rindposten
 tykt paa Isden, Termometeret
 staaer paa Frysopunktet kold og
 jeg har heelt andet at tage vare end
 at føle Varmen trykkes; Mit
 paa Dagen har vi maake 9 til
 10 faders Varme naturligt i Ligger,
 men naar vi dertil kommer en
 blidende Vind som trænger gennem